

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 20-12-2017
Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: DEPISH
Sagsnr.: 1708997
Dok. nr.: 497271

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 6. december 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 292 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål nr. 292:

”Ministeren bedes oplyse, om Sundhedsstyrelsen har nogle definitioner for, hvornår hørepatienter er hhv. komplicerede og ukomplicerede hørepatienter?”

Svar:

Til brug for min besvarelse har ministeriet indhentet bidrag fra Sundhedsstyrelsen, som jeg henholder mig til. Sundhedsstyrelsen kan oplyse:

”Sundhedsstyrelsen antager i det følgende, at der med begrebet ”hørepatienter” menes personer med hørenedsættelse, som kan have gavn af høreapparatbehandling.

Som udgangspunkt foretager en speciallæge i øre-, næse- og halssygdomme en undersøgelse af patienten med hørenedsættelse, herunder høreprøver og andre supplerende prøver, med henblik på at stille en diagnose med forslag til behandling. I undersøgelsen inddrages ligeledes patientens sygehistorie. På baggrund heraf vurderer speciallægen, om patienten vil have gavn af et høreapparat.

Høreapparatbehandling, herunder udredning af hørenedsættelse, kan bestå af mange delelementer, og behandlingen varierer betydeligt fra person til person. En kategorisering af patientgrupper er vanskelig at gennemføre, da målbart identiske hørenedsættelser kan have varierende konsekvenser for funktionsevnen i hverdagen.

Vurdering af behovet og indikationen for høreapparatbehandling beror dels på en konkret undersøgelse af hørenedsættelsens omfang og karakter, dels på hørenedsættelsens konsekvenser i forhold til patientens aktiviteter og deltagelse i hverdagslivet. En række forhold ud over sværhedsgraden af hørenedsættelsen baseret på toneaudiometri har betydning for, om høreapparatbehandling er indiceret. Blandt disse kan nævnes personens egen motivation, kommunikationsbehov, hørekurvens konfiguration og graden af skelnetab i ro og støj samt konsekvenserne af hørenedsættelsen i relation til aktiviteter og deltagelse i hverdagslivet.

Der findes ikke en officiel definition for, hvornår en hørenedsættelse er kompliceret hhv. ukompliceret. I Sundhedsstyrelsens faglige vejledning om udredning og henvisning af patienter med hørenedsættelse findes dog en række kriterier for, hvilke patienter der bør henvises til yderligere udredning og eventuel behandling ved en audiologisk sygehusafdeling. Blandt andet fremgår det af den faglige vejledning, at alle patienter under 18 år, patienter med væsentligt nedsat skelneevne og patienter med

hørenedsættelse sammen med væsentligt generende tinnitus skal henvises til audiologisk sygehusafdeling. Disse kriterier kan i et vist omfang benyttes i den sammenhæng. Endelig er visse audiologiske patienter og behandlingsmodaliteter omfattet af Sundhedsstyrelsens specialeplan. Det drejer sig f.eks. om avanceret audiologopædisk udredning og opfølgning samt operation af voksne patienter med uni- eller bilateralt cochlear implant, som er en højt specialiseret funktion.”

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Ida Stube Holst